

PHILIPPICA XIII

Vt duxerat legatos Antonius ut est dictum prius. mandata senatus spernerat: de quo & Ciceronis in primis acerbe nimis conquestus fuerat: obsidere & oppugnare Mutinam non destiterat: Nec discessurum inde propalam dixerat: nisi concessam sibi a populo romano prouinciam pulso Decimo obtineret: percussoribus & bonis omnibus. Sed Ciceroni ante omnes minatus mortem erat fame laborabat. Decim⁹ uer appetebat: quare Hrcius & Octavius proprius Mutinā castra posuere: post plurima sed leuia & equæstris & pedestria ceramina pugnatum tandem est: totis utriusq; exercitus viribus: uictus est & fugatus Antonius: Romæ nunciata res est: sed tumultuariae. Multi censabant deponēda saga: & ad pristinum uestitū redeundū Dissuader Cicero. Et qm̄ totiens cum Antonio concursum est: togis utrig; cædes ædite: nō eē ulterius differendum dicit: qn̄ hostis ille iudicetur: cum præsertim supplicationes decernātur: quæ non nisi uictoria de hostibus habita decerni solēt. scelera commemorat. L. Antonii: & in Parmenies crudelitatem. De quisbusdam dissipatis rumoribus & timore plurium ac suo multa dicit: quædam defēse prædicat. Laudat Octaviū: de honore illis tribuēdo refert qui pro partia ceciderunt: suā in fine dicit sententiam: & qn̄ quaginta dierum censet decernendas supplicationes: ac constituta a senatu militibus summa persoluenda. Est in deliberatione oratio: statim dissudet saga mutanda esse togis: id quod plures faciendum censabant. Arbitramur: nō ertiā compertum habemus. D. Brutum obsidione liberatum. Læticiæ risus satis est: ut rideam⁹ & hilares simus. ordo autē est. Risus læticiæ satis ē: uictoriæ pugnæ clarissime: redditum ad uestitum cōfectæ uictoriæ reseruatae. Deindi cras sagari p̄deamus: si acceperimus adhuc ob sideri Decimum. Huic fauere sententia: ut ad pristinū uestitum redeamus. Vnius clavis: Brutus. Tollite hanc: q̄ Bruto inuidetur. Sortiti: ut alter Romæ uiueret: alter in Galliam proficisceretur. Cæsar Octavius. Primis uestib⁹ quæ a M. Antonio patæ erāt: & iminebant: cū Brundusio redire: nili Octavi⁹ obstitisset.

Senatui. P. q. R. pollicitus eset. Eamq; rem. S. P. q. R. gratā acceptamq; esse: ciq; honorī dignitatiq; eam rem fore. Hoc uel coniungi cum hoc. S. C. licet: uel se iungī potest: saparatiq; perscribi: ut proprio. S. C. Pompeius collaudatus ēē uideatur.

Finis Philippicæ. XIII.

M. T. C. in. M. Antoniū Philippicæ. XIV.

Multis ex litteris quæ recitatæ sunt. P. C. sceleratissimorum hostium exercitum cæsum fulsumq; cognoui; sicut id quod etiam omnes maxime optimus: ex ea uictoria quæ parata est: cōlectum arbitramur. D. Brutum egressum iam Mutina esse si cognouissem: propter cuius periculum ad saga issimus: propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum uestitum sine uila dubitatione censerem. Ante uero q̄ ea res quam audiissime Ciuitas expectat allata sit: leticiæ risus satis est maxime præclarissimæq; pugnæ: redditum ad uestitum cōfectæ uictoriæ reseruatae: confessio autem huins bellū est. D. Brutū salus. Quæ autem ē ista sententia: ut in hodiernū diem uestitus mutetur? Deinde cras sagati prodeamus! Nos uero cum semel ad eum quē cupimus optamnsq; uestitum redierimus: id agamus ut eum in perpetuum retineamus. Nam hoc quidem cum turpe est: tum ne diis quidem immortalibus gratum ab eorumdem aris ad quas togati adierimus ad saga sumenda: discedere atq; animaduerto. P. C. quosdam huic fauere sententia: quorum ea mens: idq; cōfiliū est: ut cum uideant illum glorioſissimum. D. Bruto futurum diem: quo die propter eius salutem redierimus ad uestitum hunc tantum ei fructum eripere cupiant: ne memoriam: posteritatiq; prodatur: propter unius Ciuis periculū. P. R. ad sagam iuisse: propter eius salutem redisse ad togas: tollite hāc: nullam tam prauæ sententiæ causam reperietis. Vos uero. P. C. cōseruare auctoritatem uestram: manete in sententiæ: tenete uestra memoria quod saepè ostendistis. Huius totius bellū in unius uitæ fortissimi & maximæ uita positum esse discrimin ad. D. Brutum liberandum Legati missi principes Ciuitatis qui illi hosti ac patricidæ denunciarēt: ut a mutina discederet: eiusdem. D. Brutus conferandi gratia Cons. sortiti: ad bellum profectus. A. Hrcius cuius imbecillitatem ualitudinis animi uitius: & spes uictoriæ cofirmauit; Cæsar cum exercitu comparat primis pe stibus. R. P. liberasset: neqd postea sceleris orixetur: profectus

IN.M.ANTONIVM

Dolorem domesticū: de patris cæde. A quo: Pansa. Inibi: in eo ipso loco. Spe: quā nunc concipi mus euallis. Brutū. Vim fortunā: quæ adhuc posset Bruto obesse obfesso. Significatio: ostendebant enim se Ciceroni absentri. Et a Propr. sic legendū est proprætore. s. Octauio. Tertio Cæsarī p̄llo: quo Octauius cōflixit: si hostes fuere Antoniani: quorū sanguis a militib⁹ nostris effusus: pietas i. patriā militū nostroḡ summa fuit: eorūdē uero nefariū scelus uocandū si ciuitū sanguinē effudere. Sed hostes sue rēnō ciues: qm̄ oēs hostes scelere antecessit. Nisi mucrones &c. qd̄ ridiculū esse dicit. Supplicatiōes: oñdit uehementer errare q de cernendas censeant supplicatiōes: & gratulandum diis im mortalibus: ac ciues nō hostes dicant cæsos quāl probaturi dii sint decretas pro ciuitū cædibus supplicationes. Grātæ ac si dicat minime. De im probis inquit & audacib⁹ uerba sunt aduersarioḡ de improbis & audacibus ciuib⁹ uictis decernuntur supplicationes.

Clarissimus uir: Qu. Fusi⁹ aut Piso. Quæ sunt &c. Sed hæc maledicta in urbanis liti b⁹ usurpan̄: nec iniuste nā q accusat̄ i. foro & i. ciuilib⁹ cau sis i. probi dici solēt: & audaces.

Euellī inter &c. deprauat̄ locus ē & euellū: terminos legen dū. Ironice aut̄ inqt sic i. probi & audaces & Antoni⁹. & q eū sectant̄ uocādi sunt: ut i. liib⁹ ciuilib⁹ appellant̄: qui sceleris qppiā cōmittunt: culus cū ac cusant̄: i. probi dicunt̄: & audaces: ut qui terminos euellū: ite stamēta falsa pueris subiciunt̄. aut eiicūt uicinos ex suis p̄r̄ diis: quod fieri frequenter solet a potētorib⁹: aut adolescentulos pupillosp̄ circunueniunt̄ haec inqt faciūt Antonius & q eum sectātur: ut improbi & audaces appellandi sint: quāl dicat minime hæc: sed contra patriam bellum gerunt̄: & nobis exitium machinātur & minatur: Quattuor cōs. Hirto: Pansa. Decimo: Placo.

Suis cladibus: quas ipsi sibi machinant̄. Facinus: Trebonii cædē. Ab hoc tēplo: capti tolto. Parmēsiū: i. Gallia ci salpina: iſsignis ciuitas Parma ē a fluvio q eam præterlabitur sic dicta. Præludiū: q quāl præludit fratr̄ crudelitati. est. n. pludere prætentare atq experiri rē: tractū a citharedis q ante legitimū sonū recēsent & prætentant chordas: Papinius. Magnusq̄ tibi proludit Achilles. Quos oportet illos quos deos odiſſe oportet.

est ad eundem Brutū liberandū uicitq̄ dolorē aliquem domesticum patriæ charitate. Quid. C. Pansa egit al. ud delectibus habendis. pecuniis cōparandis. S.C. faciendis grauissimis in Antoniū: nobis cohortandis. P.R. ad cām libertatis uocando: nīl ut. D. Brutum liberaret. A quo. P.R. frequens ita salutem D. Brutū una uoce depoposcit: ut eam non solum commodis suis: sed etiā necessitatū uictus anteferret. Q uod sperare nos quidem debemus. P.C. aut inibi eē aut iam esse confectum. Et spei fructum rei conuenit & euentui reseruari: ue aut deorum immortalium beneficiū festinatione præripuisse: aut uim fortunæstulticia contemplisse uideamur. Sed quoniam significatio uestra satis declarat quid de hac re sentiat̄: ad litteras ueniam: quæ sunt a consule & a Prop. R. missæ: si pauca ante quæ ad ipsas līras ptineant dixero: Imbuti sanguine gladii. P.C. legionū exercituūq̄ nrōḡ: uel madefacti potius duorū Cōs. tertio Cæsarī p̄llo si hostiū fuit ille sanguis sumamilitū pietas: neserū scelus si Ciuitū. Q uousq̄ igit̄ is q oēs hostes scelere superauit: nole hostis carebit. Nisi mucrones ēt nrōḡ milit tremere uultis: & dubitare uitū i. Ciue: an i. hoste figant̄ Supplicatiōne decernit̄: hostē nō appellatis: gratæ nr̄is diis imortalibus gratulationes erūt: gratæ uictimæ cū interfecta sit Ciuitū multitudo: de improbis inquit & audacibus: nam sic eos appellat clarissimus uir: Quæ sunt urbanarum maledicta litium non iniusta: euelli: iternecti nota: testamenta credo subiiciunt: aut eiiciunt uicinos: aut adolescentulos circunscribunt. His enim uiciis affectos & talib⁹ malos & audaces appellare consuetudo solet bellum inexpiable infert. iiiii. Cons. unus omnium latronum terrimus: gerit idem bellum cum Senatu. P. q. R. omnibus: quāq̄ ruit ipse suis cladibus. pestem: uastitatem: cruciatum: tormenta denuntiat. Dolobellæ ferrum & imane facinus qd̄ nulla Barbaries posset ignoscere: id deorum consilio factū esse testatur. quæq̄ esset facturus in hac Urbe: nisi cum hinc ipse Iuppiter ab hoc templo mœnibus repulisset: declarauit in Parmensium calamitate: quos optimos uiros honestissimosq̄ homines maxima cum auctoritatate, huius ordinis. Po. q. R. dignitate conjunctos crndelissimis pœnis interfecit. Præludiū illud & portentum. L. Antonius: insigne odium omnium hominū uel si etiā dii oderint quos oportet: omniū deoꝝ. Refugit animus. P.C. ea quæ formidat dicere: Quæ. L. Antonius in Parmēsiū liberis de cōiugib⁹ effecerit. Quas. n. turpitudines

PHILIPPICA XIII

Antonii libenter cum dedecore subierunt: easdem per uim latenter aliis le intulisse. sed uis calamitosa e qua illis intulerunt: libido flagitiosa qua Antoniorum oblita est uita. Est igitur quod quam qui hostes appellare non audeat: quorum scelere crudelitatem constat Carthaginem uictam esse? Quia enim in urbem tam immanis Annibal capta: quod in parma subrepta Antonius nisi forte huius Coloniae & ceterarum in quas eodem est animo: non est hostis putandus. Si uero coloniarum & municipiorum sine ulla dubitatione hostis est: quid tandem huius celeris urbis quam ille ad expiandas egestates latrociniis sui concupiuit: quam iam peritus metator & callidus decempeda sua saxa diuiserat. Recordamini pro deos immortales. P.C. quod hoc bin duo timuerimus: a domesticis hostibus id est quod itra moenia hostes sunt: rumoribus improbusissimis dissipatis: quod liberos: quod coiu gae spicere poterat sine fletu: quod domum: quod testa: quod larum familiare. Ia aut fecidissima morte oes: aut miserabile fugam cogitant. Hæc a qq timebant: eos hostes appellare dubitamus: gravius si quod attulerit nomine libeter assentias. Hoc uulgaris contentus uix sum: leuiore non utar. Itaque cum supplicationes iustissimas ex his lris quæ recitatæ sunt: decernere debeamus. Servilius quod decreuerit: augebo oio numeri diei: Præsertim cum non uno sed tribus ducibus sint decernenda. Sed hoc primum ut faciam impatores appellare eos quoque uirtute & consilii felicitate maximis piculis seruitutis atque iteris liberati sumus. Etenim cui nigris his annis supplicatio decreta est: ut non Imperator appellaretur: aut minimis rebus gestis aut plerisque nullis? Quia obrem aut supplicatio ab eo quod affidixit decernenda non fuit: aut usitat honoros puulatusque tribus endus nisi quod est noui & singulares debent. At si quis Hispanorum aut Galorum aut Thracum mille: aut. II. occidisset: non eum hac consueta etudine quæ crebuit Imperatore appellareret Senatus: tot legati omnibus caelis tanta multitudine hostium iterfecta: dico in quam hostium: quibus hoc isti hostes domestici nolit: clarissimis ducibus supplicatiois honorem tribuemus. Iupator nomine adimemus? Quia uero non habore: laetitia: gratulatio in hoc tempore: credi debet illi ipsi huius Urbis liberautores: cum hesterno die ppe res gestas me ouante & ppe triumphare. P.R. in Capitolium domo tulerit. Is demus est mea quod est in iusta triumphus ac uerus: Cum bene de R.P. meritum testimoniū a consensu ciuitatis dat. nam siue in coem gaudio. P.R. unius gratulabantur: magnus iudicium: siue glorias agebant: eo maius: siue utrumque nihil magnificetum ex cogitari potest. Tu igitur de te dixerit quod piat: & quod est in iuria dolore a me ppe consuetudinem gloriosum. Nonne satis est ab hominibus uirtutis ignatis gloriam bene merebitur non referri: etiam in eos quod oes suas curas in R.P. salute defigunt. Scitis. non per hos dies creberimus fuisse sermonem: me per Idus Quintiles quod dies hodie est. cum fascibus descendimus; aliquem ne Imperatore

Antonii. M. & Lutitas fidelissimae & corruptissimae pueritiae. Altis: ut parvissimi pueri & puellis quos stupraverat.

Oblita: foedata & contumata ab obliquo. Huius coloniae Parmæ. Callidus: ironice.

Recordamini: nunciatum fuerat & si falso: quod mox dictetur: uictoriā assedit Antonium: & infesto agmine ad urbem uenire. magnus timor & ingens in urbe fuerat trepidatio. Dissipatis: diuulgatis

Larem familiarem: cuiusque priuatae domus deum praestandum. Grauius: quod hostis.

Tribus ducibus: Pæsae: Octauio: Decimo. Ab eo: Servilio. Appellaret senatus: quod si dicat appellaret. Adimemus minime. Quanto: audita Pæsae & Octauio uictoria gratulabundus populus domum cucurrit Ciceronis: & in capitolum qualiter uictorem & ouatem comitatus est. Tu igitur de te. si haec a gloriabundus: ac si diceret: turpe est. Et quidem inuitus. si dico inquit Ciceron. Iniuriae dolores: quae non fuerit mox declarat. Nonne satis est: sufficiebat non referri mihi ab ignaris uirtutis gratiam: est enim haec iniuria ea quod non parua: sed addita est multo maxima quod sinxerunt aliqui me consularibus insignibus arreptis ad accipiendum imperium descensurum: hoc diluit Ciceron. Aliquem ne imperatorem habituri erimus: sic dicebat quod mones dissipabatur:

IN.M.ANTONIVM

Crimē ī inuidia quæret quæret ne Cicero hoc crimē & Ie-
lus cū iuidia & odio omnium ut imperator descēdat. Cre-
do hoc: nunc Cicero. Con-
sultum: quæsitum & rogatum
num facturus se esset impera-
torem Catilina. In eum Ci-
ceronem. Quatenus: qua ra-
tione & quo usq;. Hostia in-
gressus. Inuidia mea: ut odiū
in me concident. Fōs: origo.

Apuleius: de quo supra di-
ctum. Male ageretur: male
mihi esset. Ieiuno: uacuo &
iccuso detrahendi cupido &
mordendi causa: ut illi factum q
ieiuni sunt. Crassus ille ora-
tor: de quo apud Ciceronem
de oratore. Illi principes: Ca-
so: Bibulus: Pompeius. Ma-
le sentire: de repu. Moderari:
ut multi Antonium timentes
faciebant. Principatus: ut pri-
mus sit. Tu: quicquid es: q. i.
splendori meo inuides.

habituri crimus crimen inuidia quæret? Credo hoc ī gladiato-
rē: aut latronē: aut Catilinā eē cōsultū: nō ī eū q ne qd tale ī. R.
P. fieri possit: effecerit: an ut ego q Catiliuā hæc moliētē fustu-
lerī: uerterim: afflixerī: ip̄e extiteri repete Catilina! qb⁹ auſpi-
ciis istos falces Augur acciperet: q̄tenus haberet: cui tarderem
q̄q opinor: nec fuisse tā sceleratū q̄ hoc fingeret: tā furiosum q̄
crederet. Vñiḡ ista suspicio: uel poti⁹ iste sermo: cū ut sci-
tis hoc triduo uel q̄triduo tristis a Mutina fama manere: inflari
lætitia atq; isolētia ipii Ciues unū le ī locū ad illā Curia uirib⁹
poti⁹ suis q̄. R.P. infelicē cōgregabāt. Ibi cū cōsiliū inīret d̄cæ
de n̄fa: partireturq; īter se q capitolii: q hostia: q Vrbis portas
occuparēt: ad me cōcurrū futurū Ciuatatis putabāt. Q uod ut
iuidia mea fieret: & cū uitæ ēt piculo: famā istā fasciū discipau-
runt: falces ipsi ad me delaturi fuerūt. Q uod cū eēt q̄i mea uo-
luntate factū: tū ip̄e cōducto⁹ hoīum q̄si in Tyrānū para-
bat: ex quo cædes eēt uestigio⁹ oīum cōsecuta. Q uæ res patefecit
P.C. sed suo tpe ut toti⁹ hui⁹ sceleris fons aperiet. Itaq; Apu-
leius Tr. pl. meo & oīum cōsilio⁹ periculoruq; īā inde a cōsula-
tu meo testis cōsci⁹ & adiutor dolorē ferre nō potuit. Doloris
mei cōtionē habuit maximā. P.R. unū atq; idē sentiente. In q̄
cōtionē cū me p̄sumā cōiunctione & familiaritate liberare su-
spitione fasciū uellet: unā nocte cuncta cōtio declarauit: nihil
eē a me unq; de. R.P. nīsi optime cogitatū. Post hanc habitā cō-
tionē duab⁹ trib⁹ ue horis optatissimi nuntii & litteræ uenerūt
ut idē dies nō mō me iniquissima inuidia liberaret: sed ctiam cele-
berrima. P.R. gratulatione auxerit. Hæc īterposui. P.C. nō tā
ut pro me dixerim: male. n. mecum ageret: si paꝝ uobis essem si-
ne defensione purgatus: q̄ ut quoldā nimis ieiuno aio & augu-
sto monerē: id qd ego semp fecisse: uti excellentiū Ciuiū uir-
tutē imitatione dignā nō inuidia putarent: magnus ē in. R.P.
campus: ut sapiēter dicere solebat Crassus. Multis apertus cur-
sus ad laudem. Vtinā quidem illi principes uiuerent: qui me
post meū consulatum: Cū iis ip̄e cederem: principem non ī
uiti uidebant. Hoc uero tempore in tanta inopia constantiū
& fortium consulariū: Q uo me dolore affici creditis cum alios
male sentire: alios nihil omnino curare uideam: alios parū con-
stanter ī suscepta causa permanere: sententiamq; suam non p-
pter utilitatem. R.P. sed conspecto timore moderari: Q uod
siquis de contentionē principatus laborat: quæ nulla esse debet
stultissime facit: si uitii cum uirtute contendit. Vt enim cursu
cursus: Sic in uiris fortibus uirtus uirtute superatur. Tu si ego
de Ro. Po. optime sentiam: ut me uincas: ip̄e pessime senties:
aut si ad me bonorum concursum fieri uidebis: ad te impro-
bos inuitabis: Nolle primum. R.P. causa: deinde etiam di-
gnitatis tuae: sed si principatus ageretur: quem nunquam

PHILIPPICA XIII

expetiū: qd tādem mīhi eēt optati⁹? Ego.n. malis sententiis uīci nō possum: bōis forsitan possim. & libenter hætere nūc hæc P.R. uiderē: aīaduertere: iudicare: qdam moleste ferunt: poterat ne fūri ut nō pīnde homines quoq; ut qlq; mereretur iudicarent: Vt. nde uniuerso Senatu. P.R. uerissime iudicat nūlis. R.P. tēporib⁹ hunc ordinē firmiorē. aut fortiorē fuisse: sic de uno quoq; nīm & maxime q̄ hoc loco sīnias dīcim⁹: sc̄iscitā tur oēs: auēt audire qd' qlq; senserit. Ita de uno quoq; ut quēq; meritum arbitran̄: existimāt: Memoria tenet: me ante diem. xiii. Kl. Iañ. p̄cipē reuocādæ libertatis fuisse: me ex Kal. Iañ. ad hanc horā uigilasse. R.P. meā domum: measq; aurel dies et noctes oīum præceptis mōitīsq; patuissle: meis litteris: meis nūtīis: meisq; cohortationib⁹ oēs q ubiq; essent: ad patriæ præsidīum excitatos meis sententiis a Kal. Iañ. nunq; legatos ad Antoniū: semp illū hostē: semp hoc bellū ut ego qui oī tpe ueræ pacis auctor fuīsem: huic esse nomini pestiferæ pacis inimic⁹. iiidē Vētidū cū aliis Tr. pl. uoluissle Vnū cē sēper hostē. In has sīnias meas si Conſ. designati disceſſionē facere uoluissent: oībus iſtis lat. onibus auctoritate ipſa Senatus iam pridē de māib⁹ arma cecidissent. Sed qd' tū nō licuit. P.C. id hoc tēpore nī ſolum līcet: uerum & necesse ē: eos q re ſunt hostes: uerbis noſari: ſententiis noſtris hostes iudicari. Antea cū hostem aut bellū noīaſſem ſemel & ſepiū: Inīam meā de numero ſententiarū ſuſtulerū: qd' i hac cā iā ſieri n̄ pōt. Ex Iriſ. n. C. Pāſa. A. Hirū Cōſulū. C. Caſtaris Propr. de honore dīis imortalibus habendo: ſentētias dīximus: ſupplicatōem mō q decreuit: idem imprudēs hostes iudicauit. Nūq. n. i ciuili bello ſupplicatio d̄ creta ē: decretā dīco: ne uictorī ſquidē Iriſ postulata eſt. Ciuite bellum Cōſ. Sylla gessit: legionibus i Vrbem adductis: quos uoluit expulit: quos potuit: occidit: ſupplicatōis mentio nulla. Graue bellū Octauii iſecutū eſt. Supplicatio nulla uictorī. Cinnæ uictoriā imperator ultus eſt Sylla: nulla ſupplicatio decreta a Senatu. Ad te ipsum. P. Seruiliū misit ullas Collegaſ de illa calamitosa pugna pharsaliæ: nū te de ſupplicatione uoluit referre: pfecto noluit. At misit poſtea de Alexādrīa: de Pharnace. Pharsaliæ uero pugæ ne triūphū qdē egit. Eos. n. Ciues pugna illa luſtulerat: qb⁹ nō mō uictorib⁹: ſed ēt uiuīs & icolumis & florēs Ciuitas eē poſlet. Q d̄ idē cōtigerat ſuplio ribus bellis ciuib⁹: nam n̄ ihi Consuli ſupplicatio nullis armis ſumptis non ob caedem hostium: ſed ob conſeruationem Ciuium nouo & inaudito genere decreta eſt. Quamobrem aut ſupplicatio ob conſeruationem. R.P. pulcherrime poſtulantib⁹ noſtris Imperatorib⁹ publice deneganda eſt: quod prater Gabinium contigit nemini: aut ſupplicatio eſt decernenda: hostes iudico: cum uictores appello Imperatores.

Q uod mihi eſſet optati⁹. q̄ tecum de principiū cōtenderē Fustū certe aut Pisonē signifi- cat. Hæc: me ralem eſte.

Poterat nūc fieri: minin̄ eſi erit poterat. Ad Antoniū miti uoluiffe. Idem: cilicet me moria tenent: me unum uoluiffe: ſemper Ventidiū cū aliis trib. ple. q ad Antonium ſe cōtulerunt: hostem eē. Conſ. designati: Pāſa & Hircius.

Disceſſionem: ſenatus cōſul- tum p disceſſionem: cum oēs aſſentirentur Ciceroni. Suſtulerunt: q̄ ciues hostes ap- pellarem. Imprudens: incau- tus & mīnus aduertēs. Octauit: qui Cinnā expulit. Colle- ga ſcripsit ne ad te amicū & collegam Iulius ut de ſuppli- catione et decernēda referēs i ſenatu. De Alexandria: de ui- catoria Alexādrina & Pharna- ce magni Mithridatis filio de- uicto: quē intra quītū q̄ aſiuerat diem: quatuor quibus i cō- ſpectū uenerat proſligauit ho- roris: quā uictorīa celeritatē ad Amantium ſamiliārē trib⁹ ſcri- ptis uerbis. uētiūdī: uici. Ne triūphū qdē egit: uiri mphare p uictoria ciuiliſ bellī romāis legibus nō liebar: Et Lucan⁹ ait: bella geri placuit nulos ha- bitura triūphos. Superioribus Syllae. Marii: Octauii Cinne

Præter Gabinium: iſ ē Ga- binius qui cōſul cū Pīſone Ci- ceroni fuit: iſeſtissimus: quo tē- pore i exilium trufus ē: Syriā p cōſultenuit: ob res cōtra par- thos gestas ſupplicationes po- ſtulauit: negatæ ſunt: Cicerōe in primis id agēte ne decerne- rentur. Hostes: q uicti ſunt.

IN.M.ANTONIVM

Amplissimi:consulatus. Alterū:Imperator:quo nomine nō appellabat qspiam:nisi cū hostibus confixisset:& iustam uitoriā adeptus esset:& ab exercitu qdē hoc nomine honorari solebant. Reipu.uitā reseruauit:se morti subduxit:ut diutius reipu. uiueret:sagitta percutitus est:duobus vulneribus acceptis:qbus quodtea perdit.

Alterū fecit:ut uitoria satis ficeret. Alterius:ut morte satis facere. Illa:Quattuor significali:et est sensus & Quarta legio & Martia ac septima ex veterantibz militibus cōstans quæ beneficia Iulii seruauerūr: charū sibi esse senatus. P.q.R.no men docuerunt:cū sic fortiter & strenue pro senatu & P.R. pugnauerunt: Hoc prælio: mutinensi:Caesaris beneficia seruassent rata esse uoluissent: quæ Caesar Iulius tradiderat & constituerat. Aquilam. si gniferi manu raptam cū cūta retur ille. Huic Ioui:capitolio Dux latronum:Antonius.

Imperium:fasces & exercitum:ac præceptoris nomen.

Trium:Pansæ:Hirci:Caesaris. Restat:ut præmia promissa reddamus uitoribz:nā mortuis iā psoluenda sē p̄mia.

Quo modo enim potius Pāsam appellem:ei si habet honoris nomen amplissimi: quo Hircium:Est.n.ille qdem Cons. sed alterū nomine beneficij ē.P.R.alterū uirtutis atq; uitoriæ.quid Cæsarē deoꝝ beneficio.R.P.procreatū:dubitē ne appellare Imp: qui primus Antonii immane & foeda crudelitate nō solū a iugulis nostris: sed etiā a mēbris & uisceribus auertit. Vnius autem diei quot & quantæ uirtutes dī immortales fuerunt. Prin ceps enī oīum Pāsa prælii faciēdi & cū Antonio cōfigēdi fuit: dignus Imperator legiōe Martia: digna legio Imperatore: cuius si accerrimū impetū cohibere Pāsa potuisset: uno prælio cōfēcta res eēt. Sed cū libertatis auida legio effrenatus in aciē hostium irrupisset; ipseq; i primis Pāsa pugnaret: duobus pīculo sis uulneribz accepti ūbla: e p̄lio Rei.p.uīta reseruauit. Ego uero hunc nō solum ipatorem sed & clarissimū ipatorem iudico q;cū aut morte: aut uitoria se satissimū Reipu. spopodislet alterꝝ fecit. Alterius dī immortales omē auertat. Quid dicam de Hircio: q; re audita e castris duas legiones eduxit incredibili studio atq; uirtute? Quare iā illa quæ relicto Antonio se oli cum Martia legiōe cōiūxit: & septia:quæ, cōstituta ex veteranis: docuit hoc p̄lio militibz his q; Caesaris beneficia seruassent Senatus. P.q.R.caꝝ nomen esse. In his uiginti cohortibus nullo eq̄tatu Hircius ipse aq;lam quartæ legiōis cum inferret: q; a nullius pulchriorē speciem Imperatoris accepit: cum' trībus Antonii legiōibus eq̄tatuq; cōfīxit: hostesq; nefarios huic ioui maximo cæterisq; deoꝝ immortalibz tēplis Urbis rectis libertati. P.R.nostræ uitæ ūguiniq; iminētes p̄strauit: fudit: occidit ut cū admodum paucis nocte tectus metu pteritus princeps latronum:duxq; fugerit. O solem ipsum beatissimum q; ante q; se abderet stratis cadaueribus parricidaꝝ cum paucis fugientem uidebat Antonium. An uero quiq; dubitatē appellare Caesarē ipatorem? Aetas eius certe ab hac sententia neminem deterrebit qn qdem uirtute supauit ætate. Ac mihi semp eo maiora beneficia Caesaris uisa sunt: quomodo erā ab ætate illa postulādi: cui cum ipium dabamus: eodem tēpe & spē eius nominis deferebamus: quod cum ē consecutus auctoritatē nostri decreti rebus gestis suis cōprobauit. Hic ergo adulescēs maximū animi: ut uerissime scribit Hircius: castra multaꝝ legionū paucis cohortibz tutatē: secundumq; plūm fecit. Ita trium ipatrum. P.R.uirtute consilio fœlicitate uno dī locis pluribz R.P.est conseruata. Decerno igit coꝝ trium nominū. L.dieꝝ supplicationes: quas ut honorificētissimis ueris ipse conseq; posterō complectar ipsa sententia. Est autem fidei pietatisq; nrā de clara fortissimis militibz q; memores simus: q; grati. Quam obrem p̄misla nrā atq; ea quæ legiōibus bello confecto tributuros nos spopondim: hodierno. S.C.renouāda cēso. Equū

ē.n. mīlitū taliū p̄serti honorē cōiūgi. Atq; utinā. P.C. Cuiib⁹
oib⁹ soluerē nobis p̄mia liceret; q̄q ea q̄ nos pm̄slim⁹ studiose
cumulata reddem⁹. Sed id qdē restat ut spo uictorib⁹ qb⁹ Se
nat⁹ fides p̄stat: quē qa difficillimo. R.P. tpe secuti sūt: eos nū
q̄ oportebit cōsilii sui p̄enitere. sed facile ē bñ ageř: cū his ēt a
quibus tacentibus flagitari uidemur. Illud admirabilius & ma
ius: maximeq; propriū Senatus sapientis ē: gratiarum uirtutē
memoria prosequi: qui p̄ p̄ia uitam p̄suderūt: quorū de hono
re utinam mihi plu: a ī mente uenirent: duo certe non preteri
bo quae maxime occurrūt: quorū alterū ptinet ad uiros fortis
simos gloriā Sempiternam. Alterū ad leniēdum mōrorem &
luctū pximorū. Placet igitur P.C. legiōis Martiæ militibus: et
eis q̄ una pugnantes occiderunt: monumentū fieri q̄ amplissi
mum. Magna atq; icredilia sunt i Rem. p. huius merita legio
nis. Hæc se prima latrocínio abrupit Antonii. Hæc tenuit Al
bam: hæc se ad Cæsarē cōculit. Hæc imitata quarta legio parē
uirtutis gloriā cōsecuta ē. Quarta uictrix desiderat neminem:
ex Martia nōnulli in ipsa uictoria cōciderūt. O fortuata mors
quaē naturæ debita p̄ patria est potissimum reddita. Hos uero
priæ natos iudico: quoꝝ etiā nomen a Marte est: ut idem deus
Vrbem hæc gētibus: uos huic Vrbī genuisse uideatur. In fu
ga: sœda mors: i uictoria gloria. Eteni mars ipse ex acie for
tissimum quēq; pignorati solet. Illi igitur impīi quos cecidistis
etiam ad inferos p̄cas particidii iuent. Vos uero qui extre
mum sp̄ritum in uictoria effudistis: piorum estis sedem &
locum cōsecuti. breuis autem uobis uita data ē: at memoria be
ne reditæ uitæ sempiterna: quae si non esset longior q̄ hæc uita
qs esset tā amēs qui maximis laboribus & periculis ad summā
laudem gloriāmq; cōtenderet. Actum igit̄ p̄clarū uobiscū for
tissimi dum uixistis. Nunc uero sanctissimi milites: q̄ uestra
uirtus nec obliuione eorum q̄ sunt: nec reticentia posteriore
in sepulta esse poterit. Cum uobis imortale monumentum suis.
pene manibus Senatus, P. q; R. extruxerit multi læpe exerci
tus Punicis Gallicis italicis bellis clarí & magni fuerūt. nec ta
men ullis tale genus honoris tributum est: atq; utinam mai
ra possemus: quandoquidem a uobis maxima accepim⁹. Vos
ab Urbe furentem Antonium auertistis. Vos rediſ molientē
repulistiſ. Erit igit̄ extracta moles ope magnifico: i cīlæq; litte
ræ diuinæ uirtutis testes sempiternæ: nunq; q; de uobis eoꝝ aut
q̄ uidebūt urm̄ mōumētū aut audīet: gratissim⁹ sermo cōtice
scet. Ita p̄ mortali cōditōe uitæ imortalitatē estis cōsecuti. Sed
quoniā. P.C. gloriæ mun⁹ optis & fortiss. cuiib⁹ mōumēti ho
noꝝ p̄soluit: Cōlulemur eoꝝ pxios: qb⁹ optia ē hæc qdē cōsola
tio. Parentibus q̄ tanta. R.P. præsidia genuerunt. Liberis q̄
hēbūt domestica exempla uirtutis. Coniugibus q̄ his uiris

A qbus tacentib⁹: tritū ē puer
bitū. Satis flagitare q̄ bene ser
uit & tacer. Memoria pseq:
ut memorē gratiūq; se ostendat.

Monumentū Polyādrium
hoc c̄ tumultum multorū rui
tuti extuctū. Quæ uero de
bita: oīno enī lege naturæ mo
riēdū fuit. Ex acie pignerari:
uelututi pignus accipere & ad
sele rapere: ac pro pignoꝝ quo
dam fortitudinis tenere. Pio
rū: in cāpis elitis ubi habitant
animæ beatorū de qbus plur a
Virgilius lib. vi. Redditæ:
quia accipimus a deo hāc uitā
cū reprobac̄ reddituri: unde &
desungi uita dicuntur hoc ē uī
tæ officio nobis a deo attribu
to. Hæc: quā in terris & i cor
porib⁹ uiuim⁹: & una cū mor
te extingueretur.

IN.M.ANTONIVM

Quod ipsum: inhumatum
& desertum esse. Ara uirtutis:
ueluti ara quædam uirtutis
quæ omnes intuentes ueneren-
tur: Ita cæleo: ordo est ita cæ-
seo ob eas res senatum existia-
re & iudicare & reliqua: cū. C.
Pansa consul: Imperator: initium
um &c. Occisione occiderit
nullo superstite. frequēs apud
Liuium Sermo: occisio potest
esse unius aut paucorū: occido
generalis est: Defyderauerit:
amiserit: perdita deyderamus
unde defyderati dicuntur mor-
tui. Praetor urbanus: qui ab
sentibus consulibus maximus
in urbe erat magistratus. Ad
omnia puluinaria: ad omnia
deorū templa & simulachra.

Re:effectu.
FINIS.

carebūt: quos laudare q̄ lugere præstabit. Fratribus q̄ in se: ut
corporū: sic uirtutū similitudinem eē confident. Atq; utinā his
cōbus abstergere fletū sentētiis nostris cōsultisq; possem⁹: uel
aliqua talis his adhiberi publice posset orō: q̄ deponerent mœ-
rorem atq; luctum: gauderentq; potius cum multa & uaria im-
penderēt hōinibus genera mortis: id genus qđ est pulcherri-
mum obtigisse: eoſq; nec ihumatos esse: nec desertos. Q uod
tamen ipsum p patria nō miserandum putatur: nec dispersis
bustis humili sepultura crēatos: Sed cōtectos publicis operi-
bus atq; muneribus: eaq; extructōe quæ sit ad memoriam æter-
nitatis ara uirtutis. Q uamobrem id quidē maximū solatium
erit propīquo& eodem mōūmēto declarari & uirtutem suorū
& ætatem & Senatus fidem & crudelissimī memorīa bellī: in
quo nīsi tanta militum uirtus extitisset: parricidio. M. Antonii
nomē. P.R.occidisset. Atq; etiam cæso. P.C. quæ præmia mi-
litibus pm̄ilimus nos. R.P. recuperata tributuros ea uiuis ui-
ctoribusq; cumulate: cum tempus uenerit persoluenda. Q ui
autē ex his quib; illa promissa sunt: pro patria occiderūt: eo-
rum parentibus liberis coniugib; fratribus tribuenda censeo. Cum. C. Pāsa Cōs.
Imp. initium cum hostib; cōfigendi fecerit: quo prælio legio
Martia admirabili icrediliq; uirtute libertatem. P.R. defende-
rit: Q uod idem legiōes tyronū fecerint. Ipseq; C. Pansa Cōs.
Imp. cum inter media hostium tela ueraretur: uulnera accepe-
rit: Cūq; A. Hircius Cons. Imp. prælio audito & cognito for-
tissimo præstatiſſimoq; animo exercitum castris eduxerit: im-
petūq; i. M. Antonium exercitumq; eius fecerit eiusq; copias
occisione occiderit: suo exercitu ita icolumi ut ne unum quidē
militem desiderauerit. Cūq; C. Cæſar Imp. cōſilio diligētiaq;
sua castra feliciter defederit: copiasq; hostium quæ ad castra
accesserant pfligarit: occiderit: ob eas res Senatum existimā
& iudicare eorum trīum Imperatorū uirtute ipio cōſilio graui-
tate cōſtantia magnitudine animi felicitate. P.R. fœdissima
crudelissimaq; seruitute liberatum. Cumq; Rē. P. Vrbē: tépla
deorū imortalī bōa fortunaſq; oīum liberosque cōseruarint
dīmīcatōe & periculo uitæ suæ: ut ob eas res bene fortiter fœ-
liciterq; gestas. C. Pāsa. A. Hircius cōs. Imp. alter amboue: aut
si aberit. M. Cornutus Pr. Vt. supplicationes per dies. L. ad o-
mnia puluinaria cōſtituat. Cūque uirtus legionum digna cla-
rissimis ipatoribus extiterit: Senatū quæ sit antea pollicitus le-
gionib;: exercitib; que nostris ea ſūmo studio. Re. P. recup-
rata re ſolutus. Cūque legio Martia p̄iceps cū hostibus con-
flikerit: atque ita cum maior numero hostiū cōtēderit: Cū plu-
rimos cederent: cōperit nōnullos: cūque fine ulla necessitate
pro p̄ia uitam profuderit: Cumque ſimili uirtute reliquarum

ediles pro
A. Hirc
littere otu
monumentu
in dare contri
real felus cr
ma. Senatus
interferat: par
mibus ipsiſis
J.C. Phili
Impresſ

PHILIPPICA XIII

legionum milites pro salute & libertate. P.R. mortem oportuerint: Senatui placere ut C.Pansa .A.Hircius Cons. imp. alter ambo ue si iis videatur: iis qui sanguinem pro uita libertate fortunisq. P.R. pro Vrbe t. amplisq; deorum immo. talium profudissent: monumentum q; amplissimum locandum faciendumq;. Vrbem ad eam re pecuniam dare: contribuere: soluere iubeant: ut extet ad memoriam posteritatis sem piternam: ad scelus crudelissimorum hostium: militumq; diuinam uirtutem. Vtq; quæ præmia Senatus militibus ante constituit: ea soluantur: eorum qui hoc bello p patria occiderunt: parentibus liberis coniugibus fratribus. Eaq; fratribus tribuan tur: quæ militibus ipsis tribui oportet: si illi uicissent: qui morte uicerunt.

MARCI·T.C.Philippicæ Fraciscæ Maturatii enarratōes i Philippicas. FINIS.

Impressarum Venetiis p Ioanne de Tridino maxima cū dili gētia. M.cccc.lxxxiii. die.xxii. Martii.

Registrum huius operis.

a	sub quo laudat hanc	b	busq; descrip. h	i	reculanti nō. Equitatum
Prima alba		e	cupientem: &	Q	ui quiescunt
Quantum		res præclare	Refellendi	u	m
patres		se dicit	multa de	mam redegerā	omnium
b		heu q	i	na uoluisse	
dicitis: quia		f	Quæ pax	n	turum p clagē
lius &		busaut	gientem uel	Audiuerat	Antonii libenter
An eo quod		neq; cuiq;	cūscriptione		
c		nominis	k		
Lucullis		g	memoria		
Sunt item		Ioue tonâte	dit. Tenet		
go refertur		ait Româos	Post Pansæ		
d					
quod in Cæ.					

LANDES-	8
UND STADT-	
BIBLIOTHEK	
DUSSELDOFF	

